

1. Kosmiczna podróż

Wyprawa w przestrzeń – planety,
gwiazdy i wyobrażenia bez granic

Celem tego projektu jest zabranie dzieci w niezwykłą, pełną magii podróż poza granice naszej planety – w miejsce, gdzie nauka spotyka się z marzeniem, a wyobrażenia zamienia się w raketę. Przez pięć dni dzieci stają się małymi astronautami, odkrywcami galaktycznych tajemnic i twórcami własnych gwiazdnych opowieści. Projekt ma rozbudzić ciekawość, zachwyt nad światem i wiarę, że każdy z nas może sięgnąć gwiazd – wystarczy zrobić pierwszy krok.

Podczas wspólnej podróży dzieci uczą się patrzeć dalej, niż sięga wzrok, w stronę nieskończoności, w której wszystko jest możliwe. Poznają planety, gwiazdy i zjawiska kosmiczne, ale też odkrywają, że prawdziwy Wszechświat kryje się w ich wyobraźni. Każdy dzień to nowe doświadczenie: budowanie, eksperymentowanie, obserwowanie i tworzenie. W atmosferze zabawy, odkrywania i współpracy dzieci uczą się, że nauka nie jest zbiorem reguł, lecz przygodą pełną światła, kolorów i pytań bez końca. To zaproszenie do marzeń, które uczą odwagi, i do nauki, która rodzi się z ciekawości.

Zeskanuj kod QR i zapoznaj się z fragmentami książki, które w prosty i ciekawy sposób wyjaśniają: czym jest galaktyka, kto bada Kosmos, jak wygląda Słońce oraz czym jest Układ Słoneczny. Wybierz ten fragment, który najlepiej zainteresuje twoją grupę i wykorzystaj go jako krótką ciekawostkę podczas porannego kręgu. Możesz również skorzystać z ilustracji – skopiować je, powiększyć, wydrukować i zalamować. Tak przygotowane materiały świetnie sprawdzą się podczas rozmowy, zabaw oraz dalszych aktywności z dziećmi. W kolejnych dniach znajdziesz następne kody QR – możesz korzystać z nich elastycznie, zgodnie z potrzebami i zainteresowaniami dzieci oraz własnym planem pracy.

Dzień 1: Wprowadzenie do tematu „Kosmos”

○ Poranny krąg: Pytanie na start: Czy wiecie, co to jest Kosmos i co możemy w nim znaleźć?

☑ Materiały: zdjęcia planet, Słońca, Księżyca, gwiazd, rakiety (wydruki lub ilustracje z książek).

Co to jest Kosmos?
Zeskanuj kod QR
i pobierz materiał

📖 Opis: Dzieci wspólnie zastanawiają się, czym jest Kosmos. Mogą wymieniać rzeczy, które im się z nim kojarzą – ciemność, światło, gwiazdy, rakiety, planety. Dorosły czyta krótką historię o pierwszym locie w Kosmos w 1961 roku (pierwszym człowiekiem, który odbył lot w Kosmos, był Yuri Gagarin. Jego lot był możliwy dzięki wielu latom pracy naukowców, którzy wcześniej testowali rakiety i różne rozwiązania techniczne, aby upewnić się, że taka podróż będzie bezpieczna. Rozmowa wprowadza w temat i budzi ciekawość – dzieci zaczynają rozumieć, że Kosmos to nie tylko niebo nad nami, ale cała przestrzeń, której możemy się uczyć.

■ ■ Praca plastyczna: Moja rakietka marzeń

☑ Materiały: rolki po papierze toaletowym, kolorowy papier, folia aluminiowa, nożyczki, klej, flamastry.

📖 Opis: Dzieci projektują i budują własne rakiety. Każde dziecko samo decyduje o kształcie, kolorze i detalach. Celem

jest nie tylko rozwój zdolności manualnych, ale także wyrażenie marzeń i wyobrażeń o podróży w Kosmos. Wspólne tworzenie pozwala porozmawiać o tym, dokąd chcieliby polecieć i co zabraliby ze sobą do rakiety.

Kącik eksperymentów: Kosmiczne pyły

☑ Materiały: słoiki z wodą, brokat, barwniki spożywcze, olej, cekiny, zakrętki.

📖 Opis: Dzieci tworzą własne „kosmiczne pyły”. Do słoika wlewają wodę, odrobinę barwnika, kilka kropel oleju i wsypują brokat. Po zakręceniu słoika potrząsają nim i obserwują, jak tworzą się kolorowe wiry przypominające mgławice i galaktyki. Rozmawiają o tym, jak w Kosmosie powstają gwiazdy i planety, ucząc się obserwacji i uważności na zjawiska.

► Wskazówka dla dorosłego: W Kosmosie wszystko zaczyna się od ogromnej chmury gazu i pyłu, którą nazywamy mgławicą. Z czasem siła grawitacji sprawia, że cząsteczki tej chmury zaczynają się przyciągać, zlepiać i tworzyć coraz większe skupiska. W środku takiego skupiska zbiera się coraz więcej materii, robi się tam bardzo gorąco i w pewnym momencie powstaje świecąca kula, gwiazda. Wokół nowej gwiazdy pozostaje jeszcze dużo pyłu i gazu, z którego z czasem tworzą się planety, księżyce i inne ciała niebieskie. W ten sposób powstaje układ planetarny, taki jak nasz Układ Słoneczny, w którym Słońce jest gwiazdą, a Ziemia jedną z planet krążących wokół niego. To trochę jak

Praca plastyczna:

Obrazy, które oddychają dźwiękiem

☒ Materiały: duże kartony lub brystole, farby, pędzle, słomki, cienkie rurki, kawałki folii aluminiowej, papierowe kubeczki, nitki, piórka, wstążki, dzwoneczki, taśma klejąca, klej.

 Zadanie: Dorosły mówi: „Dźwięk to powietrze w ruchu – a co by było, gdyby wasz obraz też oddychał i szeptał, kiedy zawieje się wiatr?”. Dzieci malują tło (np. niebo, fale, pola, łąki), a następnie dodają elementy, które mogą się poruszać lub brzmieć: zawieszają małe dzwoneczki lub piórka na nitkach, przyklejają rurki lub słomki, w które można delikatnie dmuchać, by usłyszeć „świszt wiatru”, tworzą z folii aluminiowej zagięcia, które szeleszczą przy dotyku, z kubeczków papierowych robią „minigłośniki”, w których można szeptać lub nucić, by dźwięk się odbijał. Na koniec wszystkie prace łączy się w przestrzenną instalację pod tytułem „Galeria, która śpiewa”. Dorosły może lekko wprowadzić powietrze w ruch (np. wachlarzem), a dzieci obserwują i słuchają, jak ich dzieła „oddychają” i brzmią.

Kącik eksperymentów: Muzyczny wiatr

☒ Materiały: patyczki, koraliki, metalowe zakrętki, muszelki, sznurki, słomki, taśma, farby, małe dzwoneczki, klucze o różnych kształtach, plastikowe i drewniane guziki, nakrętki od

słoików, kawałki bambusa, drewniane klocki z otworem, kapsle, spinacze do bielizny, kawałki łańcuszka, fragmenty folii aluminiowej, piórka, małe kamyczki z dziurką, rolki po papierze, kolorowe wstążki, tasiemki, sznurek jutowy, żyłka, tekturowe krążki wycięte z opakowań. Można także wykorzystać elementy naturalne, takie jak suche liście, małe szyszki, kawałki kory czy nasiona w łupinkach, które nadadzą dzwonom bardziej „leśne” brzmienie.

 Zadanie: Dzieci tworzą wietrzne dzwonki – własne „muzyczne wspomnienie tygodnia”. Dorosły pokazuje, jak nawlekać elementy na sznurek, by różne materiały wydawały inne dźwięki. Dzieci wybierają swoje ulubione „dźwiękowe wspomnienia”: patyk, który brzmiał jak deszcz, muszelkę, która szumiała jak morze, i wplatają je w konstrukcję. Po zawieszeniu dzwonek w sali lub na dworze dzieci nasłuchują, jak delikatny podmuch powietrza gra ich muzykę.

► Wskazówka dla dorosłego: Można zakończyć projekt wspólną ceremonią „koncertu marzeń”. Dzieci siadają w kręgu, trzymając swoje wietrzne dzwonki, i zamykają oczy, wsłuchując się w ich dźwięki. Dorosły mówi: „To muzyka, którą stworzyliśmy razem: z natury, z ruchu i z naszych serc”. Warto nagrać ten moment lub zrobić zdjęcie, by zachować pamiątkę po tygodniu pełnym brzmieniami, emocjami i wyobraźni.

